

Подъ „мжжъ“ се разбира човѣшкия умъ, който сѣщо има сърдце. Това сърдце трѣбва да уповава на добродетелната жена, т. е. на разумното сърдце. Когато едно желание ви дава възможность да разсѣждавате, то е разумно. Не можете ли да разсѣждавате, желанието ви е неразумно. Глѣвѣтъ, който замѣглява ума и прѣчи на човѣка да разсѣждава, е неразумна жена, т. е. глупавото човѣшко сърдце. Изобилието има отношение къмъ сърдцето. То е почвата, отъ която изникватъ всички Божии блага и радости.

Ще му донесе добро, а не зло,

Презъ всичкитѣ дни на живота си. — Който не огорчава и не оскѣрбява никого, ще има повече приятели, които ще го обичатъ.

Търси вълна и ленъ,

И що ѝ е угодно, работи съ ржцетѣ си.

Христосъ казва: „Търсете, хлопайте, искайте!“ Кой търси, хлопа и иска? — Разумното сърдце или добродетелната жена. — Какво търси? — Вълна и ленъ. Тѣ иматъ две различни качества: вълната задържа топлината, а ленътъ я изпуска. Споредъ хигиената, добре е лѣтно време да се носятъ ленени дрехи, а зимно време — вълнени. Разумната жена търси вълна и ленъ и, като намѣри, обработва ги. Вълната и ленътъ подразбиратъ разумнитѣ човѣшки желания. Отъ вълненитѣ и отъ лenenитѣ нишки излизатъ най-добритѣ платове. За да изработи отъ тѣхъ нѣщо хубаво, разумната жена прилага ржцетѣ си, т. е. своята воля. Ленътъ е мисълта, вълната — чувството или желанието. Следователно, като мисли и чувствува, разумната жена изработва нѣщо ценно. Защо вълната означава чувствата, а ленътъ — мислитѣ? — Защото вълната държи топло, а ленътъ — хладно. Знаемъ, че сърдцето е топло, а умътъ — студенъ.

Тя е корабитѣ на търговцитѣ:

Донася храната си отдалечъ. — Това значи: тя има кормило и може да направлява корабитѣ. Тѣ представятъ устата, въ която тя носи храната си отдалечъ. Кормилото е човѣшкиятъ езикъ.

И става, доде е още нощъ,

И дава храна на дома си,

И дѣлъ на слугинитѣ си.